

I tvoje povolanie je krásne a nenahradiťné.

Často sme počuli evanjelium o povolani apoštolov - zanechali siete a šli za ním. Povolal ich „Podťe za mnou a ja vás urobím rybármi ľudí.“ Oni zanechali všetko. Mali rodiny, domy, majetok. Ale v rozhodujúcom okamihu videli Ježiša. Nevedeli, že je Boží Syn, ale zacítili v hĺbke duše POVOLANIE. Znamená to, že všetko sa zmenilo - v Bohu našli svoje miesto. ON... Ostatné - rodina, zdravie, práce nebudú rozhodujúce. Zmyslom života stal sa Kristus. To je trvalý vzťah k nemu, nie jednorazová udalosť. Pán Dvanástim, ktorých osobne povolal na zvláštnu službu, vyhradil dôverný a dlhý čas, aby žili s ním. Museli sa odpútať od rodiny, od každodennej práce i od najmocnejších citových zväzkov. Táto škola z jednoduchých rybárov vyformovala apoštolov, schopných a ochotných ísť do celého sveta, žiť nie sebe, ale iným. Nič nežiadať a dať všetko, i vlastný život.

História 2000 ročnej Cirkvi svedčí, že Pán neprestajne dáva povolania, ako ich dal vtedy. I v dnešnej dobe. Čím sa vyznačuje povolanie a odpoveď na ňu dnes?

Charakteristikou dnešnej spoločnosti je konzumizmus a ovplyvňovanie masovokomunikačnými prostriedkami. Ovplyvňovanie človeka masovokomunikačnými prostriedkami je tak prenikavé, že mnohí sú na nich závislí akoby na droge, napr. internet. I malé deti sú už televízni alebo počítačovní maniaci. A prečo je to nebezpečné? Kto preveruje, či je to tak, čo je tam povedané? Výber určitých správ - zdôraznenie, zamlčanie je rozhodujúcejšie, ako to, čo sa povedalo. A tak je človek zmanipulovaný reklamou, výberom, zamlčaním i prekrúcaním faktov a ani o tom nevie. Dospelý a vzdelaný muž mi povedal - ja ani neviem, čo si mám myslieť a koho mám voliť. Prakticky všetka kultúra našej spoločnosti je zameraná najviac na „mať“, užívať, často bez zväzenia dôsledkov, konzumovať čím viac, čím kvalitnejšie. Bez ohľadu na dôsledky, ktoré sa ako nepriaznivé dostávajú v oblasti zdravia, ekológie, sociálnych pomeroch.

Veľkovýroba a nadspotreba prinášajú nesmierne veľa problémov.

Oproti tomu to Kristovo, to Božie je zamerané na „byť“ a na „dať“. Boh žije v Trojici, kde život prúdi - vymieňa sa, Osoba Osobe sa dáva. A túto kultúru tu priniesol Kristus - Boh z Iona Trojice. Ako keď sa niekto vysťahuje do inej krajiny, zachová si tam zvyky z domova. Boh prišiel na svet a dal sa nám. Otec Syna dal, vydal. V náboženskej terminológii dneška hovoríme o kultúre dávania. Sám Kristus povedal, že blaženejšie je dávať, ako dostávať.

Naučiť sa dávať je úlohou každého z nás. Je to základné životné umenie kresťanstva a tým viac Bohu zasväteného života.

V roku 1090 zomiera sv. Bernard, jeden zo 7 detí bohatej šľachtickej rodiny. Bolo ich 6 chlapcov a 1 sestra. Pod vplyvom brata Bernarda všetci sa rozhodli zasvätiť sa Bohu. I ten najstarší, už ženatý sa v neskoršom veku dohodol s manželkou a posledné roky prežili v obetavom a odriekavom živote v kláštore. Jedného dňa keď bola rodinná porada, všetci do jedného dohodli, že odídu slúžiť Bohu. Najmladší Nivard mal vtedy len 15 rokov. Jemu hovorili: Necháme ti dom, kaštieľ, majetok. Maj sa tu dobre. Nirvad odpovedá: Tak vy si beriete nebo a mne nechávate zem? Odmietam takú deľbu.

Duchovné povolanie je naozaj krásne. Je podobné Kristovmu, ktorý prišiel pre nás, aby sa dal, aby bol vydaný za nás.

Ale právom by ste sa všetci mohli pýtať - a či my veriaci nemáme povolanie? Treba zdôrazniť a to nielen mladým, že každé povolanie -i kňazské, -i k manželstvu, -i to rehoľné - je neopakovateľne originálne, krásne. Ale vyžaduje zodpovednú prípravu a veľkodušnú vytrvalosť. Zvažujme, pestujme a opatrujme ho všetci s posvätnou úctou, veď Boh ho dáva ako svoj DAR. Stvoril nás tu jedného pre druhého. A preto nech je ono každému jeho životnou radosťou. Najmä v spolupráci, ku ktorej sme pozvaní a to nielen vnútri Cirkvi, ale i so všetkými ľuďmi dobrej vôle.

— R.: Bože, stvor vo mne srdce čisté.

- 1. Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo * a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť.*
- 2. Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu.*
— R.
- 3. Bože, stvor vo mne srdce čisté * a v mojom vnútri obnov ducha pevného.*
- 4. Neodvrhuj ma pred svojej tváre * a neodnímaj mi svojho ducha svätého.*
— R.
- 5. Pane otvor moje pery a moje ústa budú ohlasovať tvoju slávu.*
- 6. Obetou Bohu milou je duch skrúšený. Bože ty nepohrdaš srdcom skrúšeným a poníženým.*
— R.

Bohu na nás vždy záleží

Evanjeliá zachytávajú vyše sedemdesiat Ježišových podobenstiev. Boli teda typickým spôsobom, ako ľuďom odovzdával Božie poslanstvo. Príbeh, obraz berie Ježiš zo života, je každému jasný. Jeho prostredníctvom odovzdáva pravdu, ktorá je duchovná. Evanjelium dnešnej nedele prináša tri obrazy: o stratenej drachme, ovci a o zatúlanom synovi. Posledný sa považuje za jadro evanjelia a perlu literatúry. Príbeh sa nesústreďuje na synov hriech, ale na otcovu lásku a dobrotu. Hovorí o Božom odpúšťajúcom milosrdenstve. Medzi jednotlivými obrazmi je súvis a gradácia. Drachma nemôže za to, že sa stratila. Preto žena vynakladá veľké úsilie, aby ju našla. Ovca má svoj zvierací podiel na zatúlaní sa: nedržala sa svojho inštinktu byť s ostatnými v stáde. Preto jej ten istý inštinkt radí, aby sa o záchranu pričínala, a svojím ovčím hlasom volá o pomoc. Syn má rozum i vôľu, aj keď ich spočiatku používa zle. Otec prejavuje záujem o neho trpezlivým čakaním, kým si neuvedomí svoje biedne polozenie a zvnútra nezatuži po návrate a objatí. Boh je ochotný kedykoľvek nám odpustiť. Od nás však očakáva, aby sme si uvedomili, že jeho pomoc potrebujeme, a dali mu na to možnosť.

História je plná príkladov Božieho milosrdenstva. Tí, čo ho zakúsili, sa stali najlepšimi ľuďmi a dobrodincami pre druhých. Peter zaprel Ježiša, ale Božím milosrdenstvom sa stal hlavou Cirkvi. Prenasledovateľ Pavol sa stal apoštolom národov, hriešnik Augustín teológom Božej lásky. Mená „dokonalých“ farizejov a zákonníkov sa nám ani nezachovali. Aj starozákonný Boží ľud zakúšal Božie odpustenie a stále znova sa navracal k Bohu, len čo začal zakúšať trpké ovocie svojho poblúdenia. No predstava, že by sa Boh ako prvý vybral hľadať poblúdeného človeka, prekonáva všetky očakávania. Stalo sa tak v Ježišovi Kristovi, ktorý sa sám nazval dobrým pastierom. Podobenstvá o drachme a ovci majú jednu spoločnú črtu: bezvýznamná vec - veď čo je jedna ovca, keď ich má majiteľ sto, alebo nie veľmi cenná minca? - a obrovská radosť v nebi. Nejde o hodnotu veci, ale o vzťah k nej. Dobrý pastier neráta kusy, ku každej ovečke má osobitný vzťah, má ju rád. Nad smrťou človeka plačú len blízki. Miera vzťahu je mierou ceny. Najmä ak prejdeme z podobenstva do skutočnosti, zo zeme do nebeského kráľovstva. Pre Boha nie je človek jeden zo šiestich miliárd. Každý má pre Boha cenu jeho vlastného Syna. Boh človeka dobrovoľne miluje. Príslovie hovorí, že láska hľadá seberovného alebo seberovným učiní toho, koho miluje. Božia láska preklenula priepasť medzi Bohom a človekom: „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna.“ Ak vezmeme človeku Boha, čoskoro sa stráca i jeho dôstojnosť a cena. Kto zakúsil odpustenie, oslavuje Boha a má silu odpustiť bližnému.

Marián Gavenda

Jesenné kántrové dni sú v tomto týždni v stredu, piatok a v sobotu. Závazný je jeden deň.

Obsah jesenných kántrových dní je poďakovanie za úrodu.

Oznamy

- V utorok 14. septembra 2010 slávime sviatok **Povýšenia sv. Kríža**. Večerná omša bude z tohto sviatku.
- V stredu 15. septembra 2010 slávime slávnosť **Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska**. O 10:30 h. bude slávená pontifikálna svätá omša z baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne, ktorú odvysielala STV 1 v priamom prenose.
- V piatok 17. septembra 2010 o 18:00 h. pozývame deti našej farnosti na **detiskú sv. omšu**.
- Tento školský rok v našej farnosti **začneme s prípravou na prijatie sviatosti birmovania**. Prosíme všetkých tých, ktorí by chceli pomôcť s prípravou cez pravidelné stretávania birmovancov formou animátorských stretnutí, aby sa prihlásili u pána farára.
- V nedeľu 19. septembra 2010 sa uskutoční pravidelná **mesačná zbierka pre potreby farnosti**. Táto zbierka bude určená na nové čalúnenie do lavíc.

Sväté omše v 24. týždni Cezročného obdobia (C)

13.IX. pondelok

18.00 *Na úmysel darcu*

14.IX. utorok

18.00 *Na poďakovanie za zdravie a Božiu pomoc*

15.IX. streda Sedembolestná Panna Mária – Patrónka Slovenska

8.00 *Za ě Jozefa a Máriu Magdalénu Minárikových*

9.15 *Za farníkov*

14.00 *„Cesta bolesti Panny Márie“ - pobožnosť*

16.IX. štvrtok

18.00 *Za ě sestričky Uršulu a Serafinu Kulifajových*

17.IX. piatok

18.00 *Za zdravie a Božiu pomoc*

18.IX. sobota

8.00 *Za ě Valériu Spevákovi – 1. výročie úmrtia a manžela Rudolfa*

Upratovanie kostola č.d. 354 - 387

19.IX. 25. nedeľa cezročného obdobia

8.00 *Za ě Miroslava Kublihu a starých rodičov*

Lektori: Šuplatová, Hrdlovičová K.

9.15 *Za ě Františku Šramkovú – 30 dní*

Lektori: Kuric, Pešková

Liturgický kalendár

13.IX. pondelok sv.Ján Zlatoústý, biskup, a učiteľ Cirkvi

14.IX. utorok Povýšenie Svätého Kríža - sviatok

15.IX. streda Sedembolestná Panna Mária - slávnosť

16.IX. štvrtok sv.Kornel, pápež, sv.Cyprián, biskup, mučeníci

17.IX. piatok sv.Róbert Bellarmín, biskup a učiteľ Cirkvi

18.IX. sobota sv.Jozef Kupertínsky sv.Viktor III., pápež

Mea culpa

Na začiatku eucharistickej slávnosti sú veriaci katolíci vyzvaní k oľutovaniu svojich hriechov. Pripomínam, že na výzvu kňaza, aby veriaci oľutovali svoje hriechy, modlia sa v prvej osobe modlitbu kajúcnosti, ktorá graduje v troch opakovaníach: moja vina, moja vina, moja preveľká vina. Tento v dejinách už mnohokrát opisovaný a ospevovaný výrok mea culpa sa nachádza na začiatku najsvätejšieho, čo kresťania vôbec majú - Eucharistie. Priznanie vlastnej viny patrí teda k základnému a veľmi podstatnému obsahu kresťanskej viery. Privlastňovacie zámeno - moja, posúva do popredia jednotlivca. Nič sa nehovorí o cudzích hriechoch, ale jednotlivec si volá na pomoc Máriu a svätých, ako aj bratov a sestry vo viere. Osobná vina - to je to, čo si musí človek uvedomiť, a nie cudzí hriech. Rovnako je to v spoločenstve - vyžaduje sa a očakáva uznanie vlastnej viny.

Nedávno ma prekvapilo, ako silno ma oslovilo na omši čítanie z knihy proroka Izaiáša, v ktorej tento prorok doslova hovorí: „Volaj, nestišuj, ako trúba vyvýš svoj hlas, zvestuj môjmu ľudu jeho hriech a Jakubovmu domu jeho vinu!“ Keď ide o vinu alebo zločin, človek musí začať od seba. Pretože to nie je ani ľahké, ani príjemné, najčastejšie sa začneme venovať iným. V iných hľadáme príčinu svojej slabosti a viny v okolnostiach nachádzame ospravedlnenie, v niečom mimo nás vidíme príčiny. Tí, ktorí sa pokúšajú národu „zvestovať jeho hriech“, veľmi skoro skončia na stípe hanby. Sú nepríjemní, zabrdávajú do toho, čo si nechceme priznať ani pred sebou, tým menej pred inými. Nepáči sa nám, keď na nás ukazujú pre naše chyby, slabosti či viny, a už vôbec nie, keď pre naše hriechy. Preto trpia práve oni - proroci.

Ohľady na povest' druhého človeka či nejakého spoločenstva nesmú stáť na ceste k pravde. Ohľady a citlivý prístup môžu rešpektovať dôstojnosť aj vtedy, ak niekto pochybil, ale nesmú zahladzovať, prehliadať alebo prenášať vinu na iného a iných. Ešte menej je žiaduce, aby nás prívrženecké vášne zaslepili a nevideli sme pravdu takú, aká je. Prorok prichádza odnikadiaľ. Objaví sa, oboznámi nás s pravdou - a najčastejšie sám trpí. Proroci, akým bol aj Izaiáš, sú vždy nepríjemní. Aj Natanael bol taký, keď kráľovi Dávidovi oznámil jeho hriech.: „Ty si ten človek!“ A neprišiel o hlavu. Ale Ježiš áno. Bol veľkou prekážkou zriadenia. Milovali ho, aj nenávideli. Nakoniec ho zabili, lebo ich konfrontoval s priveľmi nepríjemnými pravdami, ktoré sa týkajú ich viery a jej pravdivosti. Predstavoval hrozbu aj pre ich národnú hrdosť a identitu. Zabili ho, lebo nemohol mlčať.

Keď bola na Popolcovú stredú, v Záhrebe premiéra filmu Svedkovia, ktorý hovorí o našich zločinoch, nijaký eufemizmus mi nezabránil v tom, aby som ho nepochopil ako odvážny a prorocký film. Konfrontácia s touto skutočnosťou nie je príjemná. Radi by sme našli nejaké ospravedlnenie, hodili vinu na iného, našli výhovorku. Radi by sme našli nejaký sofizmus, privolávali si na pomoc fakty, ktoré by potvrdili, že „naše a ich“ zločiny sa nedajú porovnať. Pokúsili by sme sa vyjadriť, že úlohou našich režisérov je ukazovať potvrdzujúce udalosti istých, v tomto prípade veľmi ťažkých časov, akými boli roky ostatnej vojny. Nie sme však povinní zamiesť si najprv pred vlastným prahom? Neplatí aj tu mea culpa? Nie je našou úlohou priznať si najprv svoju vinu, popasovať sa s našimi hriechmi a nezameriavať sa iba na nachádzanie cudzích? Až keď sme dostatok pozornosti venovali sebe, až potom by sme mali bez váhania ukázať aj na iného. Prirodzene, ak ide o

takú citlivú vec, akými sú vojnové zločiny, spravodlivý súd bude musieť zistiť všetky fakty. Otázka spoločenskej spravodlivosti je otázkou fungovania spoločenských inštitúcií založených na základoch všeobecne platných princípov. Proroci a vôbec predstavitelia viery musia hájiť osobný vzťah k jednoznačnej skutočnosti. V tomto prípade voči vine a zločinu. Mea culpa nie je figuratívna okrasa omše. Je osobným aktom priznania si vlastnej viny a slabosti. Ak sme to nepochopili, je možné, že sme ani vo viere vôbec nič nepochopili.

Z tohto hľadiska je Ježiš veľmi priamy. Vraví: „Pokrytec, najprv si vyber brvno zo svojho oka a potom môžeš vybrať triesku z oka svojho brata!“ Aj keby bolo všetko opačne, keby teda bola v našom oku trieska a v cudzom brvno, aj tak je potrebné, aby sme si škodlivú látku vybrali najskôr zo svojho oka. Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa...

Anton Šuljič „Dobrý manažér“

Ranné požehnanie

*Milosrdný a dobrý Bože,
požehnaj toto ráno, ktoré si mi daroval,
nech je z neho osožný deň, ktorý mne aj mojím blíznym
prinesie požehnanie.*

*Požehnaj mňa aj všetko,
čo dnes vezmem do ruky,
do čoho sa pustím, čoho sa dotknem,
čo budem robiť alebo vytvárať.*

Daj, nech je moja práca požehnaním pre druhých.

*Požehnaj ma, aby som sa stal prameňom požehnania
pre ľudí, ktorých dnes stretnem.*

Požehnaj ľudí okolo mňa.

*Požehnaj moju rodinu, môjho manžela/manželku,
moje deti, priateľov.*

*Požehnaj predovšetkým tých ľudí, ktorí sa trápia a
necítia sa požehnaní, skôr naopak, majú pocit, že sú
prekliati.*

*Nesú v sebe toľko zraňujúcich slov a nechcú počúvať
slová tvojho požehnania.*

*Drž nad nimi svoju žehnajúcu ruku, aby z nich tvoje
požehnanie vyhnalo všetky nadávky a dalo im poznanie,
že ich život je osožný.*

Požehnaj ich kroky, aby boli krokmi pokoja.

Požehnaj ich konanie a reč, ich prácu a odpočinok.

Požehnaj miestnosti môjho bytu.

*Vyžeň z nich všetky negatívne pocity, ktoré tam zostali po
nevyriešených hádkach.*

*Požehnaj priestory mojej práce, aby sa z nich stali
priestory požehnania.*

*Požehnaj priestory môjho dňa, aby sa všetci návštevníci
cítili obklopení tvojím požehnaním, aby sa otvorili ich
srdcia a oni aby prijali tvoje požehnanie.*

*Sprevádzaj dnes požehnaním mňa a všetkých ľudí,
na ktorých teraz myslím.*

Amen.

Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce-modlitby“

MATKINA LÁSKA Mladý muž bol súdnym tribunálom odsúdený na smrť. Nenávidel každého, dokonca aj svoju matku. Jeho matka prišla za predsedajúcim sudcom, aby prosila za syna. Ale sudca nemohol už nič urobiť.

„Prečo ho nenecháte tak? Teraz sa už naozaj nedá nič robiť. Nevieť pochopiť, prečo vám na ňom tak záleží, keď vás nemá rád,“ namietal sudca.

„Viem,“ povedala matka, „ale ja mám rada jeho.“

Boh nemohol byť všade, preto stvoril matky.

Židovské príslovie

Lectio divina
Radosť v nebi

Lk 15,1-32

¹Približovali sa k nemu všetci mýtnici a hriešnici, aby ho počúvali.² Farizeji a zákonníci však reptali: Tento prijíma hriešnikov a jedáva s nimi.³ Vtedy im povedal toto podobenstvo: ⁴Ak niekto z vás má sto oviec a jednu z nich stratí, či nenechá deväťdesiatdeväť na púšti a nevydá sa za stratenou, kým ju nenájde? ⁵A keď ju nájde, položí si ju s radosťou na plecia. ⁶Príde domov, zvolá priateľov a susedov a povie im: Radujte sa so mnou, lebo som našiel svoju stratenú ovцу. ⁷Hovorím vám: Tak aj v nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.

⁸Albo: Keď má nejaká žena desať drachmi a jednu drachmu stratí, či nezažne lampu, nevymetie a neprehľadá dôkladne dom, kým ju nenájde? ⁹Keď ju nájde, zvolá priateľky a susedky a povie: Radujte sa so mnou! Našla som stratenú drachmu. ¹⁰Hovorím vám: Taká radosť je aj medzi Božimi anjelmi nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie.

¹¹A pokračoval: Istý človek mal dvoch synov. ¹²Mladší z nich povedal otcovi: Otec, daj mi podiel z majetku, ktorý mi patrí. A otec im majetok rozdelil. ¹³Po niekoľkých dňoch si mladší syn všetko vzal, odišiel do ďalekej krajiny a tam svoj majetok hýrivým životom premárnil. ¹⁴Keď všetko premrhal, nastal v tej krajine veľký hlad a on začal trpieť núdzu. ¹⁵Šiel teda a uchytil sa u jedného obyvateľa krajiny. Ten ho poslal na svoje pole pásť svine. ¹⁶A túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ale ani tie mu nikto nedal. ¹⁷Vstúpil do seba a povedal si: Koľko nádenníkov môjho otca má chleba nazvyš, a ja tu hyniem od hladu. ¹⁸Vstanem, pôjdem k svojmu otcovi a poviem mu: Otec, zhršil som proti nebu aj proti tebe. ¹⁹Nie som viac hoden volať sa tvojím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov. ²⁰Vstal teda a šiel k svojmu otcovi. Ešte bol ďaleko, keď ho otec zbadal. Zľutoval sa nad ním, pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. ²¹Syn mu povedal: Otec, zhršil som proti nebu i proti tebe. Nie som viac hoden volať sa tvojím synom. ²²Ale otec povedal svojim sluhom: Prineste rýchlo najlepšie šaty a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy! ²³Vezmite vykŕmené teľa a zabite ho! Jedzte a radujte sa, ²⁴lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil. Bol stratený, a našiel sa. A všetci sa začali radovať.

²⁵Starší syn bol na poli. Keď sa vracal a bol už blízko domu, počul hudbu a tanec. ²⁶Zavolať si jedného zo sluhov a vyzvedal sa, čo sa deje. ²⁷Sluha odpovedal: Vrátil sa tvoj brat. Tvoj otec zabil vykŕmené teľa, lebo sa vrátil zdravý. ²⁸Starší syn sa však nahneval a nechcel vojsť. Ale otec vyšiel a prehováral ho. ²⁹On však odpovedal otcovi: Pozri, toľko rokov ti slúžim, nikdy som neprestúpil tvoj príkaz, a mne si nikdy nedal ani kozliatko, aby som sa zabavil so svojimi priateľmi. ³⁰No keď prišiel tento tvoj syn, ktorý ti premárnil tvoj majetok s neviestkami, pre neho si zabil

vykŕmené teľa. ³¹Ale otec mu povedal: Syn môj, ty si stále so mnou a všetko, čo mám, je tvoje. ³²Ale teraz sa patrí veselieť a radovať, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.

Ďalšie čítania: Ex 32,7-11.13-14; Ž 51,3-4.12-13.17.19; 1Tim 1,12-17

ČÍTANIE:

„Autority“ sa opäť rozhorčili. Lukáš hovorí, že židovskí náboženskí vodcovia kritizovali Ježiša pre jeho priateľský postoj k „hriešnikom“.

V „zozname hriešnikov“ sú na prvom mieste vyberači daní. Židia ich nenávideli, pretože vyberali peniaze pre pohanských dobyvateľov, Rimanov. Aj jeden z Ježišových učeníkov bol kedysi vyberač daní. Bol to Lévi - Matúš (Mk 2,13-17).

V Lk (15. kapitola) Ježiš hovorí farizejom tri podobenstvá: o stratenej ovci, o stratenej minci a o stratenom synovi.

Podobenstvo o stratenej ovci hovorí o tom, ako ďaleko zájde pastier, aby našiel jedinú chýbajúcu ovečku zo svojho stáda, a o jeho prevelkej radosť, keď sa stratená ovca nájde a vráti sa do jeho starostlivosti a ochrany.

Podobenstvo o stratenej minci zdôrazňuje to isté. Opäť sa stratí niečo veľkej hodnoty. Žena hľadá všade, až kým to nenájde. Nezáleží na tom, že jej zostalo ešte ďalších deväť mincí. Jedna sa stratila a musí ju nájsť.

Aj pastier, aj žena sú naplnení radosťou po tom, čo sa našlo to, čo bolo stratené. Podobne sa aj nebo raduje, keď sa kajú hriešnik, keď je pokazený vzťah obnovený.

V treťom podobenstve sa hovorí o stratenom mámotratnom synovi. Stratený syn sa vracia ako žobrák po tom, ako prehádžal všetko svoje dedičstvo. Otec si túžobne žela synov návrat. Syn sa vracia, kajú sa a neočakáva viac ako to, že bude jedným z otcových služobníkov. Otec je dojatý návratom svojho syna. Beží, aby ho pozdravil a objal v milujúcom náručí. Na jeho počesť prichystal veľkú oslavu.

Reakcia staršieho syna nám pripomína odpoveď farizejov. Ježiš oslovuje hriešnikov a oslavuje, keď sa kajú. Napomína svojich poslucháčov (a nás), aby sme neboli pokrytcami a nekonali tak, akoby sme boli lepší od iných. Musíme sa spoliehať na Božie milosrdenstvo a odpustenie.

MEDITÁCIA:

Čo vás v týchto podobenstvách zaujalo najviac?

Uvažujme o postoji farizejov a porovnajme ich s pastierom, ženou a otcom v týchto podobenstvách. Čomu sa z nich môžeme naučiť?

Meditujme nad veršom: „Toto slovo je spoľahlivé a zaslúži si byť úplne prijaté: Ježiš Kristus prišiel na svet spasiť hriešnikov. Ja som prvý z nich.“ (1Tim 1,15)

MODLITBA:

Použijme slová Ž 51 ako svoju osobnú modlitbu. Poďakujeme sa Bohu za jeho veľkú milosť.

Modlime sa, aby sa „stratená ovca“ navrátila k Ježišovi. Duch Svätý nám môže počas modlitby vnuknúť meno niekoho, za koho sa máme modliť.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujme o úlohe pastiera a o tom, ako ďaleko zájde, aby sa postaral o svoje ovce. Dovoľme, aby nás láska nášho veľkého Pastiera prikryla.

www.fara.sk/vistuka

www.vistucespektrum.sk

Spoločnosť pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku